

[Henry Christensen.]

met særskatten, er den derfor efter vor opfattelse asocial.

Jeg vil da gerne føje til, også i en bemærkning til statsministerens udtalelser ved første behandling, at mig bekendt er der ingen af dette lands økonomer, der har givet udtryk for, at denne politik er udtryk for en egentlig afbalanceret indkomstpolitik. Dette bør man måske også tage med i betragtning her. (Statsministeren [J. O. Krag]: Det er direkte urigtigt!). Jeg har set en del økonomer give udtryk for det modsatte. Jeg har ikke set nogen økonom forklare, at særskatten er et rimeligt led i en afbalanceret økonomisk politik.

Jeg vil derfor sige, at det var en anden samlet politik, der burde være ført — jeg henviser her til, hvad jeg sagde ved første behandling — en mere langsigtet indkomstpolitik, naturligvis også en politik, hvis formål var at sikre, at alle grupper fik deres rimelige andel af den reelle indkomstfremgang her i samfundet, en politik, der erkendte nødvendigheden af, at der måtte en stærkere begrænsning til af udgiftsstigningen på de offentlige budgetter, end regeringen har lagt frem, en politik, der helt anderledes og generelt fremmede erhvervsudviklingen i samfundet, en politik, der gennem en direkte indsats satsede på en forøget opsparring hos borgerne og også tog sigte på de led i skattepolitikken, der dels kunne fremme borgernes lyst til øget indsats, dels ikke hindrede rimelig mulighed for erhvervsudvikling og kapitaldannelse m. v.

Det er efter disse retningslinjer, venstre mener, at en aktuel økonomisk politik må føres. Vi finder ikke, at der ligger et sådant efter vort skøn tilfredsstillende oplæg i regeringens politik.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg er da helt klar over, at indlægget her ikke har så farlig meget med saglig dokumentation at gøre, men at det er et rent valgoplæg; det forstår jeg da udmærket. Men det er nu et stift stykke, at det her fra denne talerstol

skal siges, at ingen økonomer er gået ind for det, når vi ved, at Nationalbanken godkender denne politik som en helhed og anser den for en velafbalanceret økonomisk politik i den devalueringssituation, den britiske beslutning har bragt os i.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil gerne sige til statsministeren, at mine udtalelser gik på den debat, der har været i landets aviser nu de seneste dage. Hvis statsministeren har fulgt den debat, vil han have set, at professor, dr. polit. Jørgen Pedersen, lektor Thorlund Jepsen ved Århus universitet, fhv. finansminister Kjeld Philip og andre økonomer klart har givet udtryk for, at de ikke finder, at denne særskat er rimeligt afbalanceret. Jeg har ikke set nogen økonomer ved vore økonomiske fakulteter give udtryk for den modsatte opfattelse. Det burde dog vel også tælle i statsministerens overvejelser. At statsministeren giver sig til at karakterisere andre taleres indlæg ved denne lejlighed, siger vel mere om statsministeren, end karakteristikken i sig selv er udtryk for.

Statsministeren (J. O. Krag): Nu ved hr. Henry Christensen udmærket godt, ligesom hele den øvrige borgerlige side i denne sal, at dette er en sagligt rigtig og forsvarlig politik. Det ved man godt. Man ved udmærket godt, at den stilling, man tager her, er rettet imod regeringen, idet man inderst inde er klar over, at det, regeringen har foreslået, er det rigtige. Sådant er situationen jo. Så vil jeg i øvrigt lige bede hr. Henry Christensen prøve at forestille sig den situation, at Nationalbanken var gået imod regeringens politik; tænk, hvor stor betydning det havde fået for hele vurderingen af dette anliggende!

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Statsministeren kommer med forskellige postulater. Der var ikke